



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № КТСП-553-08-66
дата 15.12 2015 г.

Изх. № 01-00-326

София, 14.12 201 5 г.

ДО
Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА КЪМ
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА ВАШ № КТСП-553-08-66 от 23.11.2015 г.

ОТНОСНО: Проект на Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда, № 554-01-180, внесен от Георги Стоянов Кадиев на 19.11.2015 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н АДЕМОВ,

Във връзка с изпратения ни за становище проект на Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда, № 554-01-180, внесен от Георги Стоянов Кадиев на 19.11.2015 г., Министерството на финансите изразява следното становище:

С оглед на обстоятелството, че вносител на законопроекта е народен представител, предлаганите с проекта промени са въпрос преди всичко на законодателна целесъобразност.

С проекта на Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда, се предлага да се увеличи времето на платен годишен отпуск от 20 до 25 дни годишно, като основен мотив към предложението е изведен намаляването на свързания с работата стрес в ежедневието и негативните последици от него. Необходимо е да се отбележи, че с чл. 155, ал. 4 размерът на основния платен годишен отпуск определен на не по-малко от 20 работни дни. Освен това сме на мнение, че с Кодекса на труда (КТ) са предвидени и други възможности, които да гарантират и съхранят работоспособността на работника, като противодействие срещу стреса на работното място и намаляване риска от професионални заболявания. С колективен трудов договор или с отделно споразумение с работодателя може да се предвиди, че представителите на работниците и служителите, когато това е необходимо с оглед задълженията им, могат да ползват право на намалена продължителност на работното време и допълнителен отпуск при специфични условия и рискове за живота и здравето. Предвидена е възможност с чл. 139а от КТ, работата над редовното работно време в работни дни да се компенсира с допълнителен платен годишен отпуск, както и за работа при ненормиран работен ден. Необходимо е също така да се отбележи, че някои категории работници и служители с чл. 155 от КТ в зависимост от особения характер на работата имат право на удължен платен годишен отпуск за намалено работно време и други специфични мерки за противодействие на стреса на работното място и на рисковете от професионални заболявания.

В законопроекта са представени сравнения със страни от ЕС, които са повишили дните за платен годишен отпуск над 20, но те са измежду старите държави членки (в т.ч. Дания, Финландия, Франция, Австрия, Люксембург, Швеция, Великобритания), които се характеризират с висока производителност на труда и жизнен стандарт на населението. Считаме, че сравненията следва да се правят с новите държави членки на ЕС, тъй като те, подобно на България, срещат подобни предизвикателства пред икономическото си развитие в процеса на конвергенция към средните нива на доходи в ЕС. Сравненията на минималния размер на платения годишен отпуск в България и страните от ЕС 11 (вкл. и Хърватска) показват, че почти всички са установили минимален брой дни от 20 (единствените изключения са Естония и Литва, които имат по 28 работни дни годишен отпуск).

Същевременно, по показателя производителност на труда в паритет на покупателна способност, България продължава да заема най-ниската стойност от 42.9% за 2014 г., което се потвърждава и от останалите показатели за нивото на доходите у нас спрямо средното за ЕС ниво, като БВП на глава от населението в паритет на покупателна способност (47% за 2014 г.) и дял на компенсацията на един нает в паритет на покупателна способност (42.3% за 2014 г.). Това показва, че процесът на конвергенция продължава, но не достатъчно бързо, за да се повиши съществено жизнения стандарт у нас.

Сравненията на броя на отработените часове на един зает (по данни от Националните сметки) между България и останалите нови държави членки на ЕС също дават индикации, че един зает у нас отработва най-малко часове.

В обобщение на представените сравнения следва да отбележим, че повишаването на платения годишен отпуск би създавало предпоставки за произвеждане на по-малко брутен вътрешен продукт, което, при равни други условия (заетостта остава постоянна), ще се отрази неблагоприятно върху производителността на труда. Последното би забавило и процесът на конвергенция към средните нива на доходите в ЕС. В допълнение, евентуален по-бавен темп на нарастване на производителността би могъл да влоши конкурентните позиции на икономиката, в случай че динамиката на новосъздадения доход от един зает остане под растежа на компенсацията на едно наето лице.

Освен горното, в приложенияте към законопроекта мотиви липсва част от задължителното съгласно чл. 28, ал. 2 от закона за нормативните актове съдържание, като например за финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба, в т.ч. и за финансовите ангажименти за работодателите извън публичния сектор. По наше мнение от прилагането на разпоредбата се очаква бюджетно въздействие, не само поради обстоятелството, че в публичния сектор работят лица по трудови правоотношения, но и доколкото приемането на предлаганото законодателно решение логично ще наложи и съответното изменение в Закона за държавния служител по отношение на размера на редовния платен годишен отпуск на държавните служители.

Предвид горните мотиви, Министерството на финансите не подкрепя проекта на Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда.



МИНИСТЪР:
ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ